

Kalendář na listopad 2025

neděle **2. listopadu**

9:00 chvály

9:30 bohoslužby (Jirka Prokopec)

neděle **9. listopadu**

9:00 chvály

9:30 bohoslužby (Naďa Běťáková)

neděle **16. listopadu**

9:00 chvály

9:30 bohoslužby (Jan Hrudka)

Jednání rady starších

neděle **23. listopadu** **Poslední neděle církevního roku**

Bud'te připraveni a vaše lampy ať hoří. Lukáš 12,35

9:00 chvály

9:30 bohoslužby (Jan Hajný)

(Změny vyhrazeny)

Podrobnější informace na adrese:

Helena Hájková – kurátorka

Sopotnice 41

561 15 Sopotnice

tel: 603 158 049

e-mail sboru: ochranovskysborpotstejn@seznam.cz

Jan Hrudka – administrátor

Komenského 603

468 22 Železný Brod

tel: 604 112 384

Sborový dopis listopad 2025

Gottesacker (Boží pole), pohřebiště Jednoty bratrské v Herrnhutu (říjen 2025)

Jednota bratrská

- církev Českých bratří – byla založena roku 1457 v nedalekém Kunvaldu, dala naší zemi Bibli kralickou a muže, jako byl například Jan Amos Komenský. Po nucené emigraci v době pobělohorské byla obnovena roku 1722 v Ochranově.

Do naší země se vrátila v polovině 19. století.

První sbor obnovené Ochranovské Jednoty bratrské byl založen v roce 1870 v Potštejně.

Ochranovské sbory jsou dnes částí největší protestantské církve u nás – Českobratrské církve evangelické – a zároveň tvoří misijní provincii světové Unitas Fratrum – Jednoty bratrské.

Blaze muži, který se neřídí radami svévolníků, který nestojí na cestě hříšných, který neseďává s posměvači, nýbrž si oblíbil Hospodinův zákon, nad jeho zákonem rozjímá ve dne i v noci. Je jako strom zasazený u tekoucí vody, který dává své ovoce v pravý čas, jemuž listí neuvadá. Vše, co podnikne, se zdaří. Ž 1, 1-3

Přečtený začátek prvního žalmu je vlastně chválou spravedlivých. Chválou pravé zbožnosti a chválou muže, který není jako ostatní, ale jede v Písmu svatém od rána do večera. Jeho jedinečnost je zdůrazněna trojím příkladem toho, co nedělá. Jeho postoj však neznamená nicnedělání, nýbrž radikální oddělení od těch, kdo stavějí na zvůli, na hříchu a na pýše. A jeho jediným potěšením je Hospodinův zákon. Ten mu odhaluje pravou moudrost a stává se mu světlem na cestě života. I proto nad ním rozjímá ve dne i v noci. Dokonce si ho polohlasně čte pro sebe a proniká tímto způsobem celou svou bytostí do Hospodinova zákona a v něm nachází náplň svého života. A coby spravedlivý před Bohem oddává se mu i s celým svým životem. A je i jako ten strom, čerpající sílu z blízkosti tekoucí vody. On ji však čerpá z obecenství se svým Bohem.

Takový má a může být i život člověka. Bůh mu dá vždy novou sílu. I když jeho život nezůstane ušetřen zkoušek, vydá svědectví o Boží moci právě ovocem, které přinese. A tím ovocem může být leccos, nejen to, jak to známe i my, či jen větve plné listí, ale ovoce našich životů, ovoce Ducha, které si též připomeneme, a především ovoce coby plody našeho umu, kterým oslavujeme nejen Boží přítomnost, ale také vše to, co je kolem nás. Ovoce, kterým může být leccos, od toho, co skutečně vidíme, až k tomu, co teprve uvidíme. Bůh má pro nás i to, co bychom už třeba ani nečekali.

Obecenství víry a společenství nejen se svým Bohem, ale i se všemi, kdo o to také stojí. Společenství, kde můžeme všichni mluvit jedním hlasem a které je otevřeno i všem lidem. A společenství, kde ten jeden hlas také hledáme, kde hledáme i nějaké to souznění i s šumícími větvemi a kde se můžeme jednak skrýt, ale pak také najít někoho, s kým si tu budeme rozumět. Žalmista zpívá o muži, který si jede podle svého, ale hledá přítom Boží přítomnost.

Co hledáme my?

Odpovědi na své otázky. Čekáme na odpověď na otázku, jestli křesťanství náhodou není na konci svých sil, jestli neskončila dějinná úloha církve a církví a nebudeme svou víru žít už jen individuálně, pokud vůbec. Biblické svědectví však takto nepřemýšlí. Nechává promlouvat Hospodina, Boha, který vzkříšením svého Syna dává i nám nově se narodit k živé naději. Křesťanství je nositelem naděje.

Pokud bychom pro církve a církve hledali nějakou naději, byla by to chyba. Církve a církve a s nimi celé křesťanství má samo být nositelem naděje. Naděje, která se v Novém zákoně projeví vzkříšením Krista a ve Starém je jejím nositelem sám Hospodin. Třebaže vše kolem nás může pohasínat, a to i svíčky na hřbitovech při památce zesnulých, jako křesťané věříme tomu, že spolu s koncem otevírá se také nový začátek. Nejen vzkříšením Krista z mrtvých, ale v každém z nás se může odehrát počátek něčeho nového. Nejen probuzením se do každého nového dne, ale právě také zhasnutím. Ať už svíčky nebo čehokoli jiného se právě může otevřít něco nového. Zákon Hospodinův, nad nímž spravedlivý před Bohem rozjímá ve dne v noci. Možná čekáme, kdy odezní i celkový nezájem o věci víry, o křesťanství. Ale současně víme, že jako se nevrátí ani doba všech možných pronásledování, neboť není odkud, tak nepřijde ani to, že by se k evangelické víře mohly opět vrátit davy, které by všechny zpívaly jedním hlasem. Tyto časy se už nevrátí. To je právě jeden konec.

Tím začátkem může být zpěv o Bohu a jeho přítomnosti a jeho pomoci všemu lidu, zpěv o tom, že nejsme na tomto světě sami, ale můžeme tu být i ve světle Božího stvoření, k němuž by patřilo i vše kolem nás. Oslavujeme Božího jména, ale i jeho spravedlnosti. Tak proč se toho nechopit. Amen.

(Jan Hrudka)